

Venezuela på väg mot fred och utveckling?

Venezuela på väg mot fred och utveckling med Chavismo?

Eller högerextrem destabilisering?

Två månader efter valsegern för Nicolás Maduro är stämningen bland regeringsanhängarna fortsatt hög och entusiasmen känns fortfarande på gatorna i Venezuela med marscher och folkmassor som firar 'chavistas seger'.

Ett relativt lugn och 'business as usual' har återupprättats i Venezuela med ett fullspäckt regeringsschema som tar hand om politiska och sociala frågor. President Maduro och hans kabinett verkade ha för avsikt att uppfylla de vallöften som presenterades i den politiska plattformen 'Homeland Plan 2025-2031'.

Maduro invigde t.ex. laboratoriet för växtgenetisk förbättring vid centret för jordbruksbioteknik vid Venezuelas institut för vetenskaplig forskning (IVIC) i delstaten Miranda och uppfyllde därmed det andra delmålet i det stora uppdraget för vetenskap, teknik och innovation.

Han satte också upp ett mål om att nå sextusen kommuner på tre år: 'Med projekt och arbeten.' Utvecklingen av kommuner har varit ett åtagande sedan Hugo Chavez var president. Det är inte bara ett åtagande för ekonomisk tillväxt, utan det är också en decentraliserad modell för beslutsfattande och ett förenande element bland venezuelanerna.

Inom hälsosektorn överlämnade president Maduro Caricuao Mödra och barnsjukhus, som är helt renoverat, och han invigde förlossningssalen på sjukhuset i arbetarkvarteret Petare i Caracas. Utbildningssektorn ingår också i den långsiktiga visionen att uppmuntra vetenskap och teknik för framtiden genom skapandet av ett nytt universitet med en stark läroplan inom vetenskap, teknik, kärnfysik, bioteknik, AI och andra högteknologiska områden.

Den ekonomiska sektorn är naturligtvis under ständig granskning av Maduros regering. President Maduro följde upp löftet om en särskild plan för att finansiera en miljon nya entreprenörer från förra året. Inflationen är under kontroll, med en växelkurs mot US-dollar på under 37 bolivärer i slutet av september.

Energisektorn fortsätter att expandera med en stadig oljeexport trots fallande priser (i skrivande stund stiger oljepriserna på grund av den eskalerande konflikten i Mellanöstern). Samtidigt har den venezuelanska regeringen slutit ett naturgasavtal med ett nigerianskt bolag. I en intervju med Ecuadors förra president Rafael Correa nyligen framhöll vicepresident Delcy Rodríguez Venezuelas förmåga att möta ekonomisk krigföring. Med övertygelse konstaterade hon: 'Det finns en värld i Afrika, Asien och Mellanöstern som vill ha en värld där vi alla deltar som en oberoende gemenskap av suveräna nationer.' Detta är ett eko av den framgångsrika

fredsdiplomati och de multipolära relationer som president Nicolás Maduro har etablerat som sitt varumärke för Venezuelas utrikespolitik.

Trots regeringens proaktiva och positiva åtaganden för landet har terrorattackerna som sponsras av den högerextrema oppositionen inte upphört. Förutom gatuvåldet och kuppforsöket ledde en attack mot det nationella elsystemet i slutet av augusti till att Caracas och flera delstater i landet drabbades av elavbrott. Tjänsterna återställdes snabbt. Även andra terroristplaner avslöjades och omintetgjordes, bland annat konfiskerades 400 gevär och skjutvapen, en aktiv US-amerikansk militär från Navy Seal och två spanska medlemmar av landets underrättelsetjänst greps.

Även om våldet är mycket mindre än ?guarimbas? i mitten av 2010-talet, kan den utländska aggressionen vara dramatiskt på uppgång.

För närvarande bryggs en pervers plan med avsikt att undergräva Venezuelas demokrati i USA med deltagande av den ökande grundaren av den amerikanska privata militärentreprenören Blackwater, Erik Prince. Han ber skamlöst om 100 miljoner dollar för att mörda president Maduro. Han verkar nu vara den venezuelanska högerextrema oppositionens nya ?hjärte?.

Venezuelanerna anser att neofascismens internationella återkomst är grundorsaken till och en starkt bidragande orsak till terroristhandlingar i Venezuela. Därför har ett av de viktigaste lagstiftningsbesluten som Venezuelas nationalförsamling (AN) har fattat för att motverka alla avsikter till våldsam omstörtning och skydda den nationella säkerheten varit införandet av antifascismlagen i april förra året. Vicepresident Delcy Rodríguez presenterade ett utkast till lagen mot fascism, neofascism och liknande uttryck och sade: ?Den här lagens roll är att försvara demokratin i Venezuela. Det handlar inte om att försvara en regering eller ett parti. Det handlar om att försvara ett system som är rotat i folket, om att försvara fred, demokrati, samexistens, samexistens bland olikheter.?

Världskongressen mot fascism, neofascism och liknande uttryck ägde också rum i landet i mitten av september med deltagande av sociala rörelser från cirka 90 länder.

Bortsett från den venezuelanska högerextrema oppositionens agerande som nämns ovan är frågan som alla ställer sig vad dess ledare, Edmundo González och María Corina Machado, kommer att göra under de kommande tre månaderna fram till den 10 januari, då Nicolás Maduro kommer att installeras för sin nästa presidentperiod 2025-2031?

Vi vet att den tidigare kandidaten Edmundo González nu befinner sig i Spanien efter att ha sökt asyl på landets ambassad i Caracas och efter att ha fått den nödvändiga fria passagen av Venezuelas regering. Väl i Spanien tog han tillbaka sitt första uttalande i ett undertecknat brev till AN:s ordförande Jorge Rodríguez i Caracas, där han skriftligen förklarade att han erkände det nationella valrådets (CNE) och Högsta domstolens (TSJ) auktoritet.

Vi vet att han fortfarande framställer sig själv som Venezuelas tillträdande president, uppmuntrad av den spanska och den amerikanska regeringens samtycke. Han är på turné i europeiska länder för att tala om sin vridna version av vad som händer i Venezuela och be om stöd mot ?Maduros diktatur?. Han kommer sannolikt att få visst stöd baserat enbart på hans ord och det obevisade valfusket den 28 juli. Under tiden gömmer sig Machado i Venezuela under förevändning att hon är förföljd.

Vi vet att USA:s utrikesdepartement hänvisade till de ?överväldigande bevisen för att González fick flest röster den 28 juli?, trots att detta i själva verket strider mot det legitima och auktoritativa beslut som fattats av både CNE och TSJ i Venezuela.

Utrikesdepartementets godkännande av den högerextrema oppositionens obevisade ?actas? (kvitto på rösträkning) trotsar all logik. Varför visade inte Edmundo González upp ?actas? för TSJ när han blev kallad att göra det? De övriga nio kandidaterna lydde och accepterade TSJ:s beslut, vilket innebär att de var övertygade om att CNE:s sammanräkningar stämde överens med deras egna kopior. González trots är i sig ett solitt bevis för att anklagelsen om bedrägeri är ett påhittat påstående som inte kunde upprätthållas.

Vi vet också att den venezuelanska oppositionen som är allierad med extremhögern är i förutsägbar oordning, och att vissa partier och politiker försöker distansera sig från González-Machado-gruppen. I en artikel i Orinoco Tribune med titeln ?Are Venezuelan

Opposition Leaders Looking for 'Alternatives'?? talas det om den uppenbara ?fragmenteringen av oppositionspartierna? med tanke på ?regional- och parlamentsvalen nästa år, som båda kommer att definiera maktbalansen i den nationella politiken fram till 2030?.

Detta är det inrikespolitiska scenariot, men den tragiska verkligheten om den högerextrema oppositionen är att den svarar på diktat från den amerikanska regeringen som syftar till en våldsam politisk förändring. Det faktum att Edmundo González befinner sig i Europa och att María Corina Machado kanske också lämnar Venezuela och eventuellt reser till USA är ganska talande för deras tankesätt och deras valda utländska allians samtidigt som de påstår sig tala för det venezuelanska folket. I själva verket har de förrätt mer än 5 miljoner väljare som röstade på dem.

Med tanke på denna situation och med tanke på den amerikanska regeringens beslutsamhet att genomföra ett påtvingat, odemokratiskt regimskifte i Venezuela ser vi ingen möjlighet till en kompromiss från oppositionens sida som garanterar fred och demokrati. På sociala medier har González-Machado-teamet gett försäkringar utan detaljer om att Edmundo González kommer att installeras som Venezuelas president den 10 januari 2025. Om så är fallet måste de åsidosätta den venezuelanska konstitutionen (ännu en gång) och kanske skapa en ny institution för ?exilregering? - med Washingtons erkännande - som tillskansar sig befogenheten att förvalta de stulna venezuelanska tillgångarna utanför Venezuela. Detta skulle vara en ny version av Juan Guaidós självpåtagna ?interimspresidentskap? i januari 2019.

Vilken roll María Corina Machado kommer att ha i ?González-regeringen? är mer oklart. Vice president? Om hon flyr till USA kanske hon blir utnämnd till ?ambassadör för exilregeringen?? Kommer alla venezuelaner i exil, som Leopoldo López och Juan Guaidó, att ha en roll i denna fiktiva regering?

Det finns inget sätt att berätta om utvecklingen av denna fantasihistoria. Allt är gissningar eftersom det är svårt att läsa i de irrationella sinnena hos individer som inte drivs av den aktuella verkligheten, utan snarare är fixerade vid att skapa en parallell verklighet som bara är uppenbar för dem. Det är svårt att förstå maffialiknande uttalanden som det från narkotikasmugglaren och brottslingen Iván Simonovis, som rapporteras ha hotat Nicolás Maduro med att använda israelisk teknik för att mörda honom den 10 januari: ?Den 10 januari är Nicolás Maduros utgångsdatum, han och hans följe har gått in i den terminala fasen. Utan tvekan kommer vi att casha in.?

Denna sinnesstämning kan bli den motivation som sådana som Erik Prince behöver för att trolla fram en multimiljoninsamling - som sannolikt kommer att bli en finansiell bluff - för att bygga en armé av legosoldater för att eventuellt invadera Venezuela och fullfölja den olycksbådande, perversa och kriminella handlingen att begå ett politiskt mord. Den amerikanska regeringen - som är van vid politiska mord - skulle sannolikt blunda för en sådan blodtörstig plan.

Venezuela har redan konfronterats med invasions- och mordförsök mot Nicolás Maduro och är väl förberett med sin civila-militära-polisiära enhet för en sådan eventualitet. Som den venezuelanska försvarsministern Vladimir Padrino kortfattat sa: ?Vi är inte obehäpnade.?

Orinoco Tribune 241005, nedkortat (ZT)

[After Electoral Victory, Chavismo Carries On While Far-Right Opposition Plots Destabilization](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

STÖD KUBASOLIDARITETEN
STÖD KAMPFONDEN

150 000KR

**INNAN
ÅRSSLUTET**

SWISH: 123 182 37 72
PG: 23 57 15-0

■ @SVENSKKUBANSKA ■ SVENSK-KUBANSKA.SE

